

การสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

A Development of the Cyberbullying Screening Scale for Secondary School Students

ชนชม ดิตถ์โกคินสกุล^{1*} สกล วรเจริญศรี² และ พัชรารณ ศรีสวัสดิ³

Chonchom Ditphokinsakul^{1*} Skol Voracharoensri² and Patcharaporn Srisawat³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(Faculty of Education, Srinakharinwirot University)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อหาค่าเกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 2,126 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 โดยจำแนกเป็นแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.29 – 0.53 เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 55 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ อยู่ในช่วง 50.52 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติ อยู่ในช่วง T 48.62 ถึง T 70.12 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.44 – 0.65 เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรอง มีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 64 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์อยู่ในช่วง 67.17 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 49.05 ถึง T 74.40 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.72 – 0.85 เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 80 ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์อยู่ในช่วง 47.13 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 49.50 ถึง T 52.95 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: การระรานทางไซเบอร์ แบบคัดกรอง มัธยมศึกษาตอนต้น

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop a cyberbullying screening scale for secondary school students and to derive normative criteria tailored for secondary school students. The sample group used to create the cyberbullying screening framework consists of students who are currently studying in secondary school, registered during the first semester of the 2023. These students are enrolled in schools associated with the Office of the Basic Education Commission across four regions which are Northern, Northeastern, Central, and Southern of Thailand. Data was collected from a total of 2,126 participants using a Multistage Random Sampling method. The instrument was a cyberbullying screening questionnaire designed for secondary school students, comprising a total of 60 questions. Data analysis procedures involve an evaluation of reliability, Discrimination index (r), and the Norms. The research findings indicate the cyberbullying screening questionnaire for secondary school students the reliability data with a Cronbach's alpha coefficient of 0.95 which classify into 3 group of results, firstly, the group of bullies' questionnaire which comprises of 20 questions has the reliability data with a Cronbach's alpha coefficient 0.81 and the discriminative index (r) of individual question falls within the range of 0.29 to 0.53, and the norms for the screening are scored within the range of 20 to 55. The percentile positions are from 50.52 to 100.00 range, with T-scores ranging from 48.62 to 70.12. Secondly the group of victims' questionnaires which comprises of 20 questions has the reliability data with a Cronbach's alpha coefficient of 0.90 and the discriminative index (r) of individual question falls within the range of 0.44 – 0.65, and the norms for the screening are scored within the range of 20 to 64. The percentile positions are from 67.17 to 100.00 range, with T-scores ranging from 49.05 to 74.40. Lastly, the questionnaire of the group of cyberbullying bystanders has a Cronbach's alpha coefficient of 0.97 and the discriminative index (r) is within the range of 0.72 – 0.85, and the norms for the screening are scored within the range of 20 to 80. The percentile positions are from 47.13 to 100.00 range, with T-scores ranging from 49.50 to 52.95. which are in accordance with the set standard.

KEYWORDS: Cyberbullying, Screening scale, Secondary school

**Corresponding author, E-mail: gamberrygam@gmail.com Tel. 061-6514146*

Received: 8 November 2023 /Revised: 23 November 2023 /Accepted: 30 November 2023 /Published online: 28 December 2023

บทนำ

การกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ (Cyberbullying) เป็นลักษณะของการข่มขู่และการล่วงละเมิดผู้อื่นโดยการนิทาหรือด่าทอ การหมิ่นประมาท การแอบอ้างชื่อผู้อื่นในด้านลบ การนำความลับที่เป็นข้อมูลส่วนตัวหรือข้อมูลของผู้อื่นไปเปิดเผย และการลบหรือบล็อกผู้อื่นที่ไม่ชอบออกจากกลุ่มโดยการนำเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์การสื่อสารที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ โดยผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือผ่านโปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ การกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์จัดเป็นหนึ่งในปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย

และเกือบทุกประเทศทั่วโลก โดยปัญหาที่เกิดขึ้นยังคงมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากยิ่งขึ้นและยังถือว่าเป็นภัยเงียบที่กำลังคุกคามวัยรุ่นยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีการพัฒนาระบบการสื่อสารที่ไร้ขีดจำกัดอย่างรวดเร็ว (Sittichai, 2019)

จากการศึกษาตัวชี้วัดของการระรานทางไซเบอร์ Nasywa, Tentama, and Mujidin (2020) ได้ศึกษาการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ และทดสอบรูปแบบและตัวชี้วัดที่สามารถอธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ได้ การระรานทางไซเบอร์นั้นวัดได้ 7 รูปแบบ คือ การนินทา การล่อลวงละเมิด การดูหมิ่น การแอบอ้างบุคคลอื่น การล่อลวง การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกัน รูปแบบที่มีค่าน้ำหนักสูงสุดที่สะท้อนถึงการระรานทางไซเบอร์คือการล่อลวงละเมิด โดยมีค่าน้ำหนัก 0.914 ในขณะที่รูปแบบที่มีค่าน้ำหนักสูงสุดที่สะท้อนถึงการระรานทางไซเบอร์คือการคุกคามทางอินเทอร์เน็ตโดยมีน้ำหนักที่ 0.566 ผลลัพธ์เหล่านี้บ่งชี้ว่าทุกรูปแบบและตัวชี้วัดสามารถสะท้อนและสร้างตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ได้ ดังนั้นรูปแบบการวัดจึงสามารถยอมรับได้เพราะทฤษฎีที่อธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์นั้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับ Chadwick (2014) ที่ได้กล่าวว่า การระรานทางไซเบอร์แบ่งออกเป็นการล่อลวงละเมิด การใส่ร้ายป้ายสี การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอื่นที่เสื่อมเสียและไม่เป็นความจริงบนโลกไซเบอร์ การใช้ภาษาที่โกรธเคืองและหยาบคาย การแอบอ้างบุคคลอื่น การปลอมแปลงตัวตน การใช้นามแฝง การเผยแพร่รูปภาพหรือข้อมูลส่วนตัวที่เป็นความลับหรือหน้าอับอายของผู้อื่น และการสะกดรอยตามทางไซเบอร์ และสอดคล้องกับ Sittichai (2019) ที่ได้ศึกษาและแบ่งประเภทของการระรานทางไซเบอร์ออกเป็น 5 ประเภท คือ การนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างชื่อผู้อื่น การนำความลับที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นไปเปิดเผยหรือส่งต่อ และการลบหรือบล็อกผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ จากการศึกษาดังกล่าว จึงสามารถแบ่งออกการระรานทางไซเบอร์ออกได้เป็น 6 ประเภท คือ การนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ ซึ่งล้วนเป็นพฤติกรรมที่พบเห็นได้ในวัยรุ่นในปัจจุบัน

ในประเทศไทย จากการศึกษาศึกษาการสำรวจสถานการณ์เด็กกับภัยออนไลน์ประจำปี 2563 โดยศูนย์ประสานงานขับเคลื่อนการส่งเสริมและปกป้องคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการใช้สื่อออนไลน์ (ศปอ.) กรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมกับมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็น เด็กมัธยมศึกษา อายุ 12-18 ปี จำนวน 14,945 คน ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นที่มีอิสระในการใช้สื่อออนไลน์ค่อนข้างมาก วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลคือการวางแบบสอบถาม Google Form ไว้บนอินเทอร์เน็ต ระหว่างเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2563 แล้วประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามาตอบแบบสอบถาม โดยได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ ช่วยประชาสัมพันธ์ให้ครูนำนักเรียนเข้าตอบแบบสอบถามออนไลน์ ผลการสำรวจพบข้อมูลที่น่าสนใจคือพฤติกรรมเสี่ยงภัยออนไลน์ 6 อันดับแรกของเด็กคือซื้อสินค้าจากร้านค้าออนไลน์ที่ไม่รู้จัก รับคนแปลกหน้าเป็นเพื่อน ใส่อัลบั้มส่วนตัวบนโซเชียลมีเดีย แชร์ข้อมูลข่าวสารโดยไม่ได้ตรวจสอบ นำข้อมูล/ภาพ/เสียงมาใช้โดยไม่ได้อนุญาตหรืออ้างอิงแหล่งที่มา และเข้าถึงสื่อลามกอนาจารออนไลน์ (Internet Foundation for the Development of Thailand. 2020) และจากการสำรวจเกี่ยวกับการระรานทางไซเบอร์ (Cyberbullying) พบว่าเด็ก 2,282 คน (5%) เคยถูกลั่นแกล้งรังแกหรือระรานทางไซเบอร์ โดยเด็กเคยถูกลั่นแกล้งรังแกหรือระรานทางไซเบอร์โดยถูกเรียกด้วยถ้อยคำหยาบคาย ดูหมิ่น ถูกด่าทอ ให้อาย ใส่ความ ถูกต่อต้าน กีดกันออกจากกลุ่มเพื่อนหรือสังคม ถูกนำเรื่องส่วนตัวหรือความลับไปเผยแพร่ ถูกข่มขู่คุกคาม ถูกตัดต่อ รูปภาพ คลิปวิดีโอในทางเสื่อมเสีย และถูกลั่นแกล้งรังแกหรือระรานทางไซเบอร์ด้วยวิธีการอื่นๆ เมื่อถูก Cyberbullying เด็ก 1,346 คน (59%) บอกว่านิ่งเฉย ไม่โต้ตอบ ไม่สนใจ เขาทำอะไรเขาไม่ได้ (Be Strong) เด็ก 389 คน (17%) ตอบโต้ แกล้งกลับ เด็ก 578 คน (25%) ตัดเพื่อน หรือ Block คนแกล้งจะได้ไม่ต้องติดต่อกันอีก

เด็ก 399 คน (17%) ลบภาพหรือข้อมูลที่ทำให้เสียหาย อับอายเด็ก 295 คน (13%) หลีกเลี่ยงการใช้อินเทอร์เน็ตสักพัก เด็ก 590 คน (26%) เปลี่ยนการตั้งค่าความเป็นส่วนตัวเฉพาะเพื่อน เด็ก 669 คน (29%) ปรีกษา พ่อแม่ผู้ปกครองหรือครู เพื่อขอความช่วยเหลือ เด็ก 285 คน (12%) รวบรวมหลักฐานเพื่อแจ้งผู้ให้บริการ หรือตำรวจไซเบอร์ให้ช่วยจัดการ เด็ก 303 คน (13%) อดทนรับกรรมต่อไป คิดว่าคงทำอะไรไม่ได้ ใครจะช่วยให้ และเด็ก 5 คน ทำสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ได้ระบุไว้ในตัวเลือก (Internet Foundation for the Development of Thailand. 2020) ผลการสำรวจสอดคล้องกับ Lerdruttamrongkul (2021) ที่ได้ศึกษาการกลั่นแกล้งกันในพื้นที่ไซเบอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น: ความชุก วิธีการจัดการปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยง ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ถูกกระหน่ำในพื้นที่ไซเบอร์ คิดเป็น 54.57% นักเรียนหญิงมีโอกาสถูกระหน่ำมากกว่านักเรียนชาย โดยรูปแบบที่มีการกระหน่ำกันมากที่สุด คือ การนิทาผ่านสื่อออนไลน์ คิดเป็น 60.73% สาเหตุในการกระหน่ำกัน 42.86% มาจากการมีข้อพิพาทกันมาก่อนในพื้นที่จริง วิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น นักเรียนใช้วิธีการปรึกษาเพื่อนสนิท คิดเป็น 80% และพฤติกรรมของนักเรียนที่เสี่ยงต่อการถูกระหน่ำ คือ การรับเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์ที่ไม่รู้จักกันมาก่อน นอกจากนี้มีข้อมูลจากกรมสุขภาพจิตที่เผยแพร่ จากการสำรวจความชุกและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกลั่นแกล้งบนโลกไซเบอร์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 (ภายใน 14 ประเทศทั่วโลก) พบว่า เด็กไทยเกือบ 80% มีประสบการณ์ Cyberbullying ในชีวิตจริง โดย 66% ถูกระหน่ำอย่างน้อย สัปดาห์ละครั้ง และอีก 12% ถูกแกล้งทุกวัน ขณะที่เด็กไทย 45% มีประสบการณ์เกี่ยวกับการกระหน่ำทางไซเบอร์อย่างน้อย 1 ครั้ง ซึ่งเป็นสถิติที่มากกว่าประเทศสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่นถึง 4 เท่า (K@POOK, 2018) ทั้งนี้ บริบทในประเทศไทย สอดคล้องกับบริบทของต่างประเทศ เช่น ผลการวิจัยเชิงสำรวจกับกลุ่มวัยรุ่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปี 2015 พบว่าเยาวชน เกือบ 35% เคยถูกระหน่ำผ่านโลกไซเบอร์ ซึ่งรูปแบบที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การถูกปล่อยข่าวลือ 19.4% รองลงมา คือ การโพสต์ข้อความทำร้ายจิตใจ 12.8% และการข่มขู่จะทำร้ายผ่านข้อความทางโทรศัพท์มือถือ 10.1% (Archapeth, 2017) นอกจากนี้ Boonmongkol et al. (2012) ได้ทำการศึกษาการข่มเหงรังแกทางโลกไซเบอร์ของเยาวชนหญิงไทย ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า เยาวชนหญิง เคยถูกระหน่ำทางไซเบอร์ 45.4% ซึ่งแบ่งเป็น การกระหน่ำทางไซเบอร์ในลักษณะข่มขู่ 41.4% ถูกคุกคามทางเพศ 5.3% และถูกเผยแพร่ข้อมูลออนไลน์ในลักษณะให้ร้ายและสร้างความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียง 16.3% จะเห็นว่าปัญหาการกระหน่ำทางไซเบอร์ในประเทศไทยถือเป็นปัญหาที่สำคัญและกำลังคุกคามเยาวชนไทยอยู่ไม่น้อย ประเด็นที่น่าสนใจจากข้อมูลจากการศึกษาการคุกคามทางสื่อออนไลน์ต่อนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าเยาวชนใช้ Facebook คุกคามทางสื่อออนไลน์มากที่สุด รองลงมาคือ Line, Instagram และ Twitter (Duangphet, 2016) สอดคล้องกับ ผลการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการรังแกบนโลกไซเบอร์ของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดนใต้ที่พบว่าเยาวชนใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะ Facebook และ Line ระรานผู้อื่นบนโลกไซเบอร์มากที่สุด รองลงมา คือ Messenger, Instagram, Twitter, BeeTalk, WeChat, SocialCam และ YouTube (Sittichai & Tutkua, 2017) จากการศึกษาสาเหตุและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการรังแกผ่านโลกไซเบอร์: กรณีศึกษาเยาวชนไทยผู้ถูกรังแก (Surat, 2018) พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการกระหน่ำทางไซเบอร์มากที่สุดจำนวน 5 ใน 8 กรณีคือ การเกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ระรานกับผู้ถูกระราน หรือความรู้สึกไม่ชอบหน้ากัน ซึ่งส่วนใหญ่ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์เป็นเพื่อนสนิท หรือเพื่อนร่วมสถาบันศึกษาและมีบางส่วนเป็น คนภายนอกทั่วไปในโลกออนไลน์ที่ไม่รู้จักกับผู้ถูกระรานมาก่อน สาเหตุอันดับสองของการกระหน่ำทางไซเบอร์เกิดจากการเล่น สนุกด้วยความตลกคะนองระหว่างกลุ่มเพื่อน โดยความสัมพันธ์ระหว่างสองฝ่ายยังเป็นเพื่อนสนิทกันและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย แต่ฝ่ายผู้ระรานระรานผู้ถูกระรานเพราะคิดว่าพฤติกรรมเหล่านั้นคือการเล่นสนุกของตนเท่านั้น นอกจากนี้ยังเกิดจากการล่อลวงเพื่อผลประโยชน์ การล่อลวงจากคนแปลกหน้า เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวและทำนุบำรุงเป็นสาเหตุที่นำไปสู่การกระหน่ำทางไซเบอร์ซึ่งมีส่วนเชื่อมโยงกับอาชญากรรมในโลกไซเบอร์อีกด้วย นอกจากนี้สาเหตุของการกระหน่ำทางไซเบอร์ มีสาเหตุสำคัญคือ ความรุนแรงในครอบครัว การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ การเลียนแบบพฤติกรรมจากสิ่งแวดล้อมที่ใช้ความรุนแรง และการเสพติด

เทคโนโลยีหรืออินเทอร์เน็ต (Sittichai, 2019) และในปัจจุบันมีแนวโน้มว่าการกระรานทางไซเบอร์มีจำนวนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากวัยรุ่นเห็นเป็นเรื่องปกติ ในขณะที่ประเด็นการกระรานทางไซเบอร์ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งในประเด็นการป้องกันแก้ไขและการออกข้อกำหนดเชิงนโยบายที่เท่าทันต่อปัญหานี้ (Pokpong & Musikaphan, 2010; Sittichai, 2019)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระรานทางไซเบอร์ พฤติกรรมระรานกันในวัยรุ่น ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ในวัยรุ่นตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียน สุขภาพ และจิตใจรวมถึงปัญหาทางพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ระรานผู้อื่น (bully) กลุ่มผู้ถูกระราน (victim) หรือแม้แต่กลุ่มที่เป็นทั้งผู้ระรานผู้อื่น และผู้ถูกระราน (bully-victim) ล้วนแล้วแต่ได้รับผลกระทบจากพฤติกรรมรังแกกันทั้งสิ้น กลุ่มผู้ระรานผู้อื่น (bully) ในกลุ่มนี้จะมีปัญหาด้านจิตใจและพฤติกรรมโดยมีอาการวิตกกังวล มีภาวะซึมเศร้า มีความคิดที่จะฆ่าตัวตายและมีปัญหาสุขภาพจิต การที่เป็นผู้ระรานผู้อื่นในช่วงเด็กและวัยรุ่นจะส่งผลให้มีพฤติกรรมเกรี้ยว พฤติกรรมรุนแรง และพฤติกรรมต่อต้านสังคมในวัยผู้ใหญ่ในกลุ่มผู้ถูกระราน (victim) พฤติกรรมระรานจะส่งผลให้ผู้ถูกระรานมีความรู้สึกกลัว รู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออยู่ในโรงเรียน ผลการเรียนตกต่ำ ไม่อยากไปโรงเรียน มีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองต่ำ มีภาวะซึมเศร้า มีความคิดที่จะฆ่าตัวตาย มีปัญหาสุขภาพจิต มีอาการสมาธิสั้น การที่ถูกระรานในวัยเด็กจะส่งผลให้มีโอกาสเกิดอาการทางจิตในวัยผู้ใหญ่ได้ นอกจากปัญหาด้านจิตใจดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ถูกระรานอาจมีปัญหาด้านพฤติกรรมตามมา เช่น มีปัญหาผลการเรียนตกต่ำ มีพฤติกรรมรุนแรง ใช้สารเสพติด และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นอกจากนี้ กลุ่มที่เป็นทั้งผู้ระรานผู้อื่นและถูกระราน (bully-victim) จัดเป็นกลุ่มที่มีปัญหาด้านจิตใจและพฤติกรรมมากกว่ากลุ่มอื่นๆ โดยมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาวินัยพฤติกรรม ได้แก่ โรคติดต่อต้าน และ พฤติกรรมเกรี้ยวรุนแรง เป็นต้น มีอาการเจ็บป่วยทางกาย โดยมีสาเหตุมาจากจิตใจ (psychosomatic complaint) เช่น ปวดท้อง ปวดศีรษะ และถูกส่งให้เข้ารับการรักษาทางด้านจิตเวชมากที่สุด (Charoenwanich, 2017) โดยจากการศึกษาผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการรังแกผ่านโลกไซเบอร์: กรณีศึกษาเยาวชนไทย ผู้ถูกรังแก (Surat, 2018) พบว่า ผลจากการกระรานทางไซเบอร์ทำให้ผู้ถูกรังแกเกิดโรคซึมเศร้าหรือเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมกระตุ้นโรคซึมเศร้าที่มีอยู่แล้วให้หนักมากขึ้น เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนตัดสินใจฆ่าตัวตายโดยประกอบกับการกระรานในโลกจริงได้รับผลกระทบทางความรู้สึกไม่ว่าจะเป็นความเครียด เศร้า หวาดระแวง อับอาย ไม่มีความสุข ไม่สบายใจ ในกรณีที่การกระรานทางไซเบอร์ มีการเผยแพร่ข้อมูลความลับที่น่าอับอายของผู้ถูกรังแกหรือเกิดการใส่ร้ายป้ายสี สร้างข่าวลือ ก็ส่งผลทำให้ผู้ถูกรังแกเสื่อมเสียชื่อเสียง ภาพลักษณ์เสียหาย ถูกคนรอบข้าง หรือคนในวงสังคมเกลียดชัง ถูกดูถูกแคลน กระทั่งต่อตัวตนและบุคลิกภาพ และส่งผลให้ผู้ถูกรังแกมีผลการเรียนตกต่ำ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระรานทางไซเบอร์ทำให้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมก้าวร้าว หยาดคาย รุนแรง ในขณะที่วัยรุ่นส่วนหนึ่งต้องตกเป็นเหยื่อของการกระรานทางไซเบอร์ ส่งผลให้เกิดความคับข้องใจ ดำเนินชีวิตอย่างไม่มีความสุข อาจต้องกลายเป็นคนวิตกกังวลและเกิดสภาวะทางจิตที่ไม่ปกติได้ต่อมา (Sittichai, 2019) สอดคล้องกับการศึกษาในต่างประเทศ ดังที่ Weber & Pelfrey (2014) ได้กล่าวถึงผลกระทบของการกระรานทางไซเบอร์ไว้ว่าการกระราน ส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ถูกระรานและผู้ระรานในทางที่ไม่พึงประสงค์ ผู้ถูกระรานมีแนวโน้มที่จะวิตกกังวลและไม่ปลอดภัย มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและมีเพื่อนไม่กี่คน มีลักษณะเฉพาะที่สามารถดึงความสนใจจากผู้ระรานที่มีอำนาจเหนือกว่า การตกเป็นเหยื่อการกระราน สร้างความไม่สบายใจภายในผู้ถูกระรานซึ่งมักจะเพิ่มการขาดเรียน เกิดการแยกตัวของผู้ถูกระรานและการสูญเสียการติดต่อกับเพื่อน บุคคลเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียนในเวลาต่อมามากกว่านักเรียนทั่วไป การแยกตัวนี้อาจส่งผลร้ายต่อผู้ที่ตกเป็นผู้ถูกระราน เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดความรู้สึกซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย ในทางกลับกัน ผู้ระรานมีความรู้สึกปลอดภัย และวิตกกังวลน้อยกว่าผู้ถูกระราน ด้วยมุมมองเชิงบวกต่อความรุนแรงและประโยชน์ของพฤติกรรมก้าวร้าว โดยรวมลักษณะเหล่านี้ทำให้ผู้ระรานมีแนวโน้มที่จะพอกอาวุธ ประสบปัญหาในโรงเรียนและกับเจ้าหน้าที่ ตลอดจนมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นผู้ระราน ในวัยผู้ใหญ่ ในขณะที่นักเรียนที่เห็นการกระรานทางไซเบอร์มักจะรู้สึกโกรธ ความรู้สึกผิด ความกลัว ไร้อำนาจ และความเศร้าต่อเด็กที่ถูกระราน บางครั้งพวกเขาก็อาจมีความรู้สึกด้านลบเช่นเดียวกับคนที่ถูกระราน ผู้เห็นเหตุการณ์ มีผลกระทบทางจิตวิทยาที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจากพวกเขาเชื่อว่าพฤติกรรม

เดียวกันนี้อาจเกิดขึ้นกับพวกเขาในอนาคต นักเรียนหลายคนรู้สึกผิดที่ไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้ (Chadwick, 2014) จากที่กล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการมีประสบการณ์ การระรานทางไซเบอร์ส่งผลกระทบตามมาที่หลากหลายมากน้อยแตกต่างกันไป แต่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ระรานผู้อื่น (bully) กลุ่มผู้ถูกระราน (victim) กลุ่มผู้เห็นเหตุการณ์การระราน (bystander) หรือกลุ่มที่เป็นทั้งผู้ระรานผู้อื่นและถูกระราน (bully-victim) ก็ล้วนแล้วได้รับผลกระทบจากการระรานทางไซเบอร์ทั้งสิ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Li (2007) ที่ได้ศึกษาเรื่องการระรานในสนามเด็กเล่นใหม่: การวิจัยเรื่องการระรานบนโลกไซเบอร์และการตกเป็นเหยื่อทางไซเบอร์ การศึกษานี้ตรวจสอบธรรมชาติและขอบเขตของประสบการณ์การรังแกบนโลกไซเบอร์ของวัยรุ่น และสำรวจขอบเขตปัจจัยต่างๆ รวมถึงการรังแก วัฒนธรรม และเพศ มีส่วนในการการรังแกบนโลกไซเบอร์และการตกเป็นเหยื่อทางไซเบอร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในการศึกษาครั้งนี้ วัยรุ่นหนึ่งในสามเป็นผู้ถูกระรานทางไซเบอร์ หนึ่งในห้าเป็นผู้ระรานบนโลกไซเบอร์ และนักเรียนมากกว่าครึ่งเคยประสบหรือได้ยินเกี่ยวกับเหตุการณ์การระรานบนโลกไซเบอร์ ผู้ถูกระรานเกือบครึ่งไม่รู้ว่าใครเป็นผู้ระราน วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในการระรานแบบเดิมๆ มีส่วนสำคัญ ไม่เพียงแต่สำหรับการระรานบนโลกไซเบอร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงการตกเป็นเหยื่อถูกระรานด้วย เพศก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน เนื่องจากผู้ชายมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ระรานทางไซเบอร์มากกว่าเมื่อเทียบกับผู้หญิง นอกจากนี้ การศึกษาของ Bektaş (2021) ที่ศึกษาผลกระทบของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเชื่อในการควบคุมการระรานบนโลกไซเบอร์ของเหยื่อวัยรุ่น โดยการตรวจสอบสหสัมพันธ์ของผลกระทบของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเชื่อในการควบคุมต่อการกลายเป็นผู้ระรานในโลกไซเบอร์และตกเป็นเหยื่อถูกระรานในวัยรุ่น ระดับความสามารถในตนเอง การควบคุมภายในและภายนอก การรับรู้ความสามารถในตนเองและความเชื่อในการควบคุมที่คาดการณ์ว่าจะกลายเป็นผู้ระรานบนโลกไซเบอร์ และเหยื่อได้รับการวิเคราะห์ผ่านการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ การศึกษานี้พบว่ามิตีย่อยของการรับรู้ความสามารถของตนเองและความเชื่อในการควบคุมคาดการณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญว่าจะกลายเป็นผู้ระรานบนโลกไซเบอร์ และเหยื่อ การรับรู้ความสามารถในตนเองและความเชื่อในการควบคุมได้อธิบาย 16.8% และ 12.8% ของความแปรปรวนในการกลายเป็นผู้ระรานบนโลกไซเบอร์ตามลำดับ มิตีย่อยของการดูแลสุขภาพเชิงป้องกันและความสัมพันธ์ในครอบครัวคาดการณ์ อย่างมีนัยสำคัญว่าจะกลายเป็นทั้งผู้ระรานบนโลกไซเบอร์และเหยื่อ นอกจากนี้ ยังคาดการณ์ว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและระหว่างบุคคลสามารถคาดการณ์สถานะการระรานบนโลกไซเบอร์ ($p < 0.05$)

จากสภาพการดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าการระรานทางไซเบอร์เป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนควรให้ความสนใจ เพราะสามารถส่งผลกระทบวงกว้างในโรงเรียนได้อย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ระราน กลุ่มผู้ถูกระราน และกลุ่มผู้เห็นเหตุการณ์การระราน โดยพัฒนาจากผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ และการทดสอบโมเดลและตัวชี้วัดที่สามารถอธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ของ Nasywa et al. (2020) ซึ่งสอดคล้องกับ การแบ่งประเภทการระรานทางไซเบอร์ของ Chadwick (2024) และ Sittichai (2019) ซึ่งแบ่งออกเป็น การนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ เพื่อนำผลการคัดกรองที่ได้ไปใช้ในการดูแลป้องกันนักเรียนจากการระราน ทางไซเบอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อหาค่าเกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การระรานทางไซเบอร์ หมายถึง พฤติกรรมความก้าวร้าวที่แสดงออกโดยการกลั่นแกล้ง การข่มขู่ การล่อลวงละเมิดผู้อื่น หรือการคุกคามผู้อื่นโดยผ่านการใช้อินเทอร์เน็ต หรือผ่านโปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการระรานผู้อื่นบนโลกไซเบอร์ ซึ่งเป็นการกระทำโดยตั้งใจเจตนา โดยที่เหยื่อไม่สามารถปกป้องตัวเองได้อย่างง่ายดาย นำไปสู่ความตึงเครียดทางอารมณ์ ทำให้เกิดความทุกข์อย่างซ้ำๆ และต่อเนื่อง อีกทั้งสามารถกระจายเรื่องดังกล่าวไปสู่วงกว้าง ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าเหยื่อซึ่งอาจเป็น ในทางการรับรู้ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 นักเรียนที่เป็นผู้ระราน หมายถึง นักเรียนที่ระรานผู้อื่นทางไซเบอร์โดยการกลั่นแกล้ง ข่มขู่ ล่อลวงละเมิด หรือคุกคามผู้อื่นด้วยการนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ โดยผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือผ่านโปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันต่างๆ

1.2 นักเรียนที่ถูกระราน หมายถึง นักเรียนที่ตกเป็นเหยื่อการระรานทางไซเบอร์โดยถูกกลั่นแกล้ง ข่มขู่ ล่อลวงละเมิด หรือถูกคุกคามจากผู้อื่นด้วยการนินทาหรือด่าทอ ถูกหมิ่นประมาท ถูกแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น ถูกเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัว ถูกสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และถูกกีดกันออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ โดยผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือผ่านโปรแกรมประยุกต์ หรือซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันต่างๆ โดยที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้

1.3 นักเรียนที่เห็นเหตุการณ์การระราน หมายถึง นักเรียนที่เห็นเหตุการณ์ที่นักเรียนที่เป็นผู้รังการระรานผู้อื่นบนโลกไซเบอร์ โดยการกลั่นแกล้ง ข่มขู่ ล่อลวงละเมิด หรือคุกคามผู้อื่นด้วยการนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ โดยผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตหรือผ่านโปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์ แอปพลิเคชันต่างๆ

2. แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน หมายถึง เครื่องมือการคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ระราน กลุ่มผู้ถูกระราน และกลุ่มผู้เห็นเหตุการณ์การระราน

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ในการสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์โดยพัฒนาจากผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ และการทดสอบโมเดลและตัวชี้วัดที่สามารถอธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ของ Nasywa et al. (2020) ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งประเภทการระรานทางไซเบอร์ของ Chadwick (2024) และ Sittichai (2019) โดยแบ่งออกเป็น การนินทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน
2. สร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน
3. นำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ ผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งหมดนี้อยู่ระหว่าง 0.60-1.00
4. นำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเกณฑ์ที่กำหนด โดยข้อคำถามทั้งหมดได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient)
5. นำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,126 คน แล้วนำมาหาค่าเกณฑ์ปกติของคะแนนการระรานทางไซเบอร์ การถูกระรานทางไซเบอร์ และการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ และนำมาใช้เป็นแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน
6. สร้างคู่มือการใช้แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน

ประชากร และตัวอย่างวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการสร้างแบบคัดกรองพฤติกรรมการรังแกบนโลกไซเบอร์ของนักเรียนเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน 4 ภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 1,661,035 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 2,126 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

Table 1 จำนวนนักเรียนจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวน (คน)	จำนวนนักเรียนผู้ให้ข้อมูลจริง (คน)
ภาคเหนือ	500	525
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	500	530
ภาคกลาง	500	545
ภาคใต้	500	526
รวม	2,000	2,126

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและปรับปรุงโดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียน

2. สร้างและพัฒนาแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. นำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถาม จากนั้นนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 60 ข้อ ผ่านเกณฑ์โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่จับบ้อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

ตัวอย่างแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนระบุไว้ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา นักเรียนมีพฤติกรรมหรือแสดงอาการกิริยาดังต่อไปนี้กับผู้อื่นหรือไม่ บ่อยครั้งเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่องด้านขวามือของข้อความแต่ละข้อที่นักเรียนคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา...	ทุกสัปดาห์	3-4 ครั้งต่อเดือน	1-2 ครั้งต่อเดือน	ไม่เคยเลย
0	ฉันเคยส่งข้อความ แสดงความคิดเห็น หรือโพสต์ข้อความข่มขู่ผู้อื่นบนโลกไซเบอร์				
00	ฉันเคยส่งข้อความ แสดงความคิดเห็น หรือโพสต์ข้อความเสียชื่อเสียงผู้อื่นบนโลกไซเบอร์				
000	ฉันเคยส่งข้อความ แสดงความคิดเห็น หรือโพสต์ข้อความด้วยคำหยาบคายบนโลกไซเบอร์				

ตอนที่ 3 แบบคัดกรองการถูกรรานทางไซเบอร์

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนระบุไว้ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา มีผู้อื่นแสดงพฤติกรรมหรือแสดงอาการกิริยาดังต่อไปนี้กับนักเรียนหรือไม่ บ่อยครั้งเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย X ลงในช่องด้านขวามือของข้อความแต่ละข้อที่นักเรียนคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา....	ทุกสัปดาห์	3-4 ครั้งต่อเดือน	1-2 ครั้งต่อเดือน	ไม่เคยเลย
0	ฉันได้รับข้อความ การแสดงความคิดเห็น หรือการโพสต์ข้อความข่มขู่จากผู้อื่นบนโลกไซเบอร์				
00	ฉันได้รับข้อความ การแสดงความคิดเห็น หรือการโพสต์ข้อความที่ถูกเหยียดหยามจากผู้อื่นบนโลกไซเบอร์				
000	ฉันได้รับข้อความ การแสดงความคิดเห็น หรือการโพสต์ข้อความหยาบคายจากผู้อื่นบนโลกไซเบอร์				

วิธีการให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำตอบ

ทุกสัปดาห์

3-4 ครั้งต่อเดือน

1-2 ครั้งต่อเดือน

ไม่เคยเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

4 คะแนน

3 คะแนน

2 คะแนน

1 คะแนน

3.1 การทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก

3.1.1 ผู้วิจัยนำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน และได้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อแล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลจากการคัดเลือกทำให้ได้

แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.42 - 0.78 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.76 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.71 - 0.89

3.1.2 ผู้วิจัยนำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2,126 คน และได้้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.29 - 0.53 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.44 - 0.65 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ อยู่ระหว่าง 0.72 - 0.85

3.2 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น

3.2.1 ผู้วิจัยนำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน และได้้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97 จำแนกเป็น แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

3.2.2 ผู้วิจัยนำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,126 คน และได้้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 จำแนกเป็น แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

4. การหาค่าเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้นำแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,126 คน มาสร้างเกณฑ์ปกติ โดยแปลงคะแนนของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) แบบ T-Score

ผลการวิจัย

เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คะแนนปกติของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นเกณฑ์ระดับท้องถิ่น (Local Norms) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ จำนวน 2,126 คน หาโดยการแปลงคะแนนดิบของแบบคัดกรองให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard Score) คะแนนปกติของแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีดังนี้

1. แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 20 ถึง 55 และคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 48.62 ถึง 70.12

2. แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 20 ถึง 64 และคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 49.05 ถึง 74.40

3. แบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การถูกระรานทางไซเบอร์ มีคะแนนดิบอยู่ระหว่าง 20 ถึง 80 และคะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง 49.50 ถึง 52.95

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Normal Standard Score) T - Score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายผู้ถูกระรานทางไซเบอร์ (Saiyot & Saiyot, 2000) ดังนี้

Table 2 เกณฑ์การแปลความหมายแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์

คะแนนมาตรฐานปกติ (T-Score)	คะแนน	การแปลความหมาย
T-Score สูงกว่า 64.74 ขึ้นไป	46 ขึ้นไป	นักเรียนมีการถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูงมาก
T-Score ตั้งแต่ T59.37-T64.73	38-45	นักเรียนมีการถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูง
T-Score ตั้งแต่ T54.00-T59.36	28-37	นักเรียนมีการถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำ
T-Score ต่ำกว่า 53.99 ลงมา	27 ลงมา	นักเรียนมีการถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ทำแบบคัดกรองได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดีให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

การแปลความหมายของคะแนน โดยเทียบเกณฑ์กับเกณฑ์ปกติ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบคะแนนที่ปกติแล้วพิจารณาตามเกณฑ์

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Normal Standard Score) T - Score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายผู้ถูกระรานทางไซเบอร์ (Saiyot & Saiyot, 2000) ดังนี้

Table 3 เกณฑ์การแปลความหมายแบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์

คะแนนมาตรฐานปกติ (T-Score)	คะแนน	การแปลความหมาย
T-Score สูงกว่า 68.06 ขึ้นไป	54 ขึ้นไป	นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูงมาก
T-Score ตั้งแต่ T61.72-T68.05	42-53	นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูง
T-Score ตั้งแต่ T55.39-T61.71	31-41	นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำ
T-Score ต่ำกว่า 55.38 ลงมา	30 ลงมา	นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้ทำแบบคัดกรองได้คะแนนตรงจุดแบ่งพอดีให้เลื่อนไปอยู่กลุ่มสูงถัดไปเสมอ

การแปลความหมายของคะแนน โดยเทียบเกณฑ์กับเกณฑ์ปกติ ให้นำคะแนนดิบมาเทียบคะแนนที่ปกติแล้วพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนตั้งแต่คะแนน 30 ลงมา แสดงว่า นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำมาก

ค่าคะแนนตั้งแต่ 31-41 คะแนน แสดงว่า นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำ

ค่าคะแนนตั้งแต่ 42-53 คะแนน แสดงว่า นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูง

ค่าคะแนนตั้งแต่ 54 ขึ้นไป แสดงว่า นักเรียนถูกระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูงมาก

เกณฑ์การแปลความหมายของแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การถูกระรานทางไซเบอร์

ผู้วิจัยแปลงคะแนนดิบของแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Normal Standard Score) T - Score และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายผู้เห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ (Saiyot & Saiyot, 2000) ดังนี้

Table 4 เกณฑ์การแปลความหมายแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์

คะแนนมาตรฐานปกติ (T-Score)	คะแนน	การแปลความหมาย
T-Score สูงกว่า 52.09 ขึ้นไป	66 ขึ้นไป	นักเรียนเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูงมาก
T-Score ตั้งแต่ T51.23-T52.08	50-65	นักเรียนเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับสูง
T-Score ตั้งแต่ T50.36-T51.22	35-49	นักเรียนเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำ
T-Score ต่ำกว่า 50.35 ลงมา	34 ลงมา	นักเรียนเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์อยู่ในระดับต่ำมาก

อภิปราย และข้อเสนอแนะ

1. จากการพัฒนาแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ คือ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ ซึ่งทั้ง 3 แบบคัดกรอง มีดัชนีความสอดคล้องอยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าดัชนีความสอดคล้องที่สามารถนำไปใช้ได้ ดังคำกล่าวของ Phophrueksanan (2008) ที่กล่าวถึงความเที่ยงตรงของเครื่องมือวัดว่าเครื่องมือวัดที่มีความเที่ยงตรงนั้นสามารถวัดได้ตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ ไม่ว่าสถานการณ์ภายนอกจะเป็นเช่นไร เครื่องมือวัดนั้นสามารถที่จะวัดในเรื่องที่ต้องการจะวัดนั้นได้เสมอไป และสอดคล้องกับคำกล่าวของ (Saiyot & Saiyot, 2000) ที่กล่าวถึงดัชนีความสอดคล้องไว้ว่า ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงสามารถนำไปใช้ได้ จากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบคัดกรอง พบว่า แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 โดยจำแนกเป็นแบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.53 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.44 – 0.65 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.72 – 0.85 จากการหาคุณภาพของแบบคัดกรองทั้ง 3 ฉบับ พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบคัดกรองทั้งสามฉบับมีค่ามากกว่า 0.70 ทุกฉบับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบคัดกรองทั้ง 3 ฉบับมีความเชื่อมั่นในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ Wanichbancha (2011) ที่กล่าวว่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หมายถึงการนำเครื่องมือมาวัดหลายๆ ครั้ง ผลการวัดต้องเหมือนกัน มีความคงเส้นคงวา และสอดคล้องกับ (Saiyot & Saiyot, 2000) ที่กล่าวถึงค่าความเชื่อมั่นว่าควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป เป็นไปตามเกณฑ์สำคัญในการประเมินผลแบบคัดกรองของ Department of Mental Health (2002) ที่กล่าวถึงความสามารถของ Screening test ในการที่จะวัดสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลายครั้งแล้วได้ผลคล้ายคลึงกัน ถ้าผลยิ่งใกล้เคียงกันมาก ก็แสดงว่าเครื่องทดสอบนั้น ยิ่งมีความเชื่อถือได้มาก ความเชื่อถือได้ขึ้นอยู่กับความผันแปรของผู้รับการทดสอบ ความผันแปรของผู้ทดสอบ และความผันแปรอื่นๆ ที่มีอิทธิพลเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในระดับสูง ทั้ง 3 ฉบับ โดยมีค่าสูงกว่า 0.20 แสดงให้เห็นว่าแบบคัดกรองดังกล่าว

สามารถจำแนกผู้ตอบได้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ Raksakiattisak (1996) ที่กล่าวไว้ว่าค่าอำนาจจำแนกเป็นดัชนีบ่งชี้ว่าข้อคำถามนั้นสามารถจำแนกผู้ตอบได้ดีเพียงใด ข้อคำถามที่ดีต้องมีค่าอำนาจจำแนกสูง และสอดคล้องกับคำกล่าวของ Praratkul (2009) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ของอำนาจจำแนกไว้ว่า ข้อคำถามที่นิยามยอมรับได้ว่าเป็นข้อดี จะต้องมีความอำนาจจำแนกสูงกว่า 0.20 ขึ้นไป ทั้งนี้แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้แบ่งประเภทของ การระรานทางไซเบอร์ออกเป็น 6 ประเภท คือ การนิทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างสวมรอยตัวตนผู้อื่น การเผยแพร่ความลับข้อมูลส่วนตัวผู้อื่น การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกันผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์ ผลที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nasywa et al. (2020) ที่ได้ศึกษาการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่นของแบบวัดการระรานทางไซเบอร์ และทดสอบรูปแบบและตัวชี้วัดที่สามารถอธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ได้ การระรานทางไซเบอร์นั้นวัดได้ 7 รูปแบบ คือ การนิทา การล่อลวง การดูหมิ่น การแอบอ้างบุคคลอื่น การล่อลวง การสะกดรอยตามในโลกไซเบอร์ และการกีดกัน รูปแบบที่มีค่าน้ำหนักสูงที่สุดที่สะท้อนถึงการระรานทางไซเบอร์คือการล่อลวงและการดูหมิ่นโดยมีน้ำหนัก 0.914 ในขณะที่รูปแบบที่มีค่าน้ำหนักที่สุดที่สะท้อนถึงการระรานทางไซเบอร์คือการคุกคามทางอินเทอร์เน็ตโดยมีน้ำหนัก 0.566 ผลลัพธ์เหล่านี้บ่งชี้ว่าทุกรูปแบบและตัวชี้วัดสามารถสะท้อนและสร้างตัวแปรการระรานทางไซเบอร์ได้ ดังนั้นรูปแบบการวัด จึงสามารถยอมรับได้เพราะทฤษฎีที่อธิบายตัวแปรการระรานทางไซเบอร์นั้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับ Chadwick (2014) ที่ได้กล่าวว่า การระรานทางไซเบอร์แบ่งออกเป็น การล่อลวง การใส่ร้ายป้ายสี การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลอื่นที่เสื่อมเสียและไม่เป็นความจริงบนโลกไซเบอร์ การใช้ภาษาที่โกรธเคืองและหยาบคาย การแอบอ้างบุคคลอื่น การปลอมแปลงตัวตน การใช้นามแฝง การเผยแพร่รูปภาพหรือข้อมูลส่วนตัวที่เป็นความลับหรือหน้าอับอายของผู้อื่น และการสะกดรอยตามทางไซเบอร์ และสอดคล้องกับ Sittichai (2019) ที่ได้ศึกษาและแบ่งประเภทของ การระรานทางไซเบอร์ออกเป็น 5 ประเภท คือ การนิทาหรือด่าทอผู้อื่น การหมิ่นประมาทผู้อื่น การแอบอ้างชื่อผู้อื่น การนำความลับที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นไปเปิดเผยหรือส่งต่อ และการลบหรือบล็อกผู้อื่นออกจากกลุ่มบนโลกไซเบอร์

2. เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองจากผลการวิจัยพบว่า แบบคัดกรองทั้ง 3 ฉบับมีเกณฑ์ปกติ ดังนี้ แบบคัดกรองการระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีเกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 55 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 50.52 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 48.62 ถึง T 70.12 แบบคัดกรองการถูกระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ มีเกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 64 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 67.17 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 49.05 ถึง T 74.40 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ จำนวน 20 ข้อ เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 20 ถึง 80 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 47.13 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 49.50 ถึง T 52.95 ในการสร้างแบบคัดกรองในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) จากคะแนนดิบ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับการระรานทางไซเบอร์ การถูกระรานทางไซเบอร์ และการเห็นเหตุการณ์การระรานทางไซเบอร์ เป็นไปตามคำกล่าวของ (Saiyot & Saiyot, 2000) ที่ได้กล่าวถึงเกณฑ์ปกติไว้ว่า เกณฑ์ปกติหมายถึงข้อเท็จจริงทางสถิติที่บรรยายการแจกแจงของคะแนนจากประชากรที่นิยามไว้อย่างดีแล้ว และเป็นคะแนนตัวที่จะบอกระดับความสามารถของผู้สอบว่าอยู่ระดับใดของกลุ่มประชากร โดยใช้เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile norms) เกณฑ์แบบนี้สร้างจากคะแนนดิบที่มาจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดี แล้วดำเนินการตามวิธีการสร้างเกณฑ์ปกติ สามารถใช้เปรียบเทียบและแปลความหมายได้ เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ใช้ควบคู่กับเกณฑ์ปกติคะแนนมาตรฐานอื่นๆ อยู่เสมอ เพราะแปลผลได้ง่ายเข้าใจได้ทุกคน ไม่สลับซับซ้อนมากนัก โดยในงานวิจัยนี้ได้ใช้ร่วมกับเกณฑ์ปกติคะแนน (T-score norms) ที่นิยมใช้กันมากเพราะเป็นคะแนนมาตรฐานสามารถนำมาบวกลบและเฉลี่ยได้ มีค่าเหมาะสมในการแปลความหมาย คือมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 100 มีคะแนนเฉลี่ย 50 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10 และสอดคล้องกับคำกล่าวของ Lhaothong (2018) ที่ได้กล่าวถึงการแปลผลคะแนนมาตรฐานไว้ว่า การจัดทำคะแนนมาตรฐานมักปรากฏในงานวิจัยเชิงปริมาณที่มีการสุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ด้วยวิธีการที่อาศัยความน่าจะเป็น และเป็นการหาคะแนนมาตรฐานกับเครื่องมือการวิจัยหรือแบบทดสอบ/แบบวัดที่

มีแนวคิดการแปลผลคะแนนแบบอิงกลุ่ม (norm-reference test) สำหรับเครื่องมือการวิจัยที่มีแนวคิดการแปลผลคะแนนแบบอิงเกณฑ์ (criterion-reference test) มีวิธีการแปลผลคะแนนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เช่น การใช้ค่าร้อยละ หรือเปอร์เซ็นต์ ขณะที่การแปลผลแบบอิงกลุ่มที่ต้องการมีการคำนวณหาคะแนนมาตรฐานที่นิยมใช้กันมากที่สุดประกอบด้วยการวิเคราะห์หาคะแนนปกติ (T-score) และการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ไทล์ สอดคล้องกับการวิจัยของ Srisawat et al. (2018) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการป้องกันการถูกข่มเหงรังแกในโรงเรียน การพัฒนารูปแบบการป้องกันการข่มเหงรังแกในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าแบบคัดกรองทั้ง 3 ฉบับมีเกณฑ์ปกติ โดยแบบคัดกรองการข่มเหงรังแก จำนวน 30 ข้อ เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 30 ถึง 120 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 8.37 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 41.41 ถึง T 99.99 แบบคัดกรองการถูกข่มเหงรังแก จำนวน 30 ข้อ มีเกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนนอยู่ในช่วง 25 ถึง 120 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 0.37 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 39.03 ถึง T 95.77 และแบบคัดกรองการเห็นเหตุการณ์การข่มเหงรังแก จำนวน 30 ข้อ เกณฑ์ปกติของแบบคัดกรองมีคะแนน อยู่ในช่วง 25 ถึง 120 และจากการหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ได้อยู่ในช่วง 0.17 ถึง 100.00 ค่าคะแนนที่ปกติอยู่ในช่วง T 37.36 ถึง T 86.35 ในการสร้างแบบคัดกรองในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T – Score) จากคะแนนดิบ เพื่อใช้เปรียบเทียบระดับการข่มเหงรังแก การถูกข่มเหงรังแก และการเห็นเหตุการณ์การข่มเหงรังแก เกณฑ์ปกติคะแนนที่นิยมใช้กันมากเพราะเป็นคะแนนมาตรฐาน สามารถนำมาบวกลบและเฉลี่ยได้ มีความเหมาะสมในการแปลความหมาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

แบบคัดกรองการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้เพื่อคัดแยกนักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง นักเรียนบางคนอาจไม่มีประสบการณ์ในการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ การถูกระรานทางไซเบอร์ หรือการเห็นเหตุการณ์การกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ ในการนำแบบคัดกรองไปใช้ควรพิจารณาตามบริบทของนักเรียนที่ถูกคัดกรองและใช้แบบคัดกรองตามคู่มือการใช้แบบคัดกรองที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อให้ได้ผลการคัดกรองที่มีความเป็นมาตรฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบคัดกรองการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ของนักเรียนในช่วงชั้นอื่น เพื่อเปรียบเทียบการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ในแต่ละช่วงชั้น
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินป้องกันการกระทำความรุนแรงทางไซเบอร์ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

References

- Archapeth, N. (2017). Cyberbullying, The violence should be resolved and Problem Management Innovation Cyberbullying: Aggressive Misbehavior and Innovation for Solution. *Academic Journal of Social Communication Innovation*, 5(1), 100-106. [in Thai]
- Bektaş, M. (2021). The Effects of Self-Efficacy and Locus of Control on Cyberbully/Victim Status in Adolescents. *Journal of Pediatric Nursing*, 61, E15-E21.
- Boonmongkol, P., Aiamsilp, R., Tohphananan, S., Ojanen, T., Samakkhikarom, R., Samoh, R., and Phayakkhakom, A. (2012). Gender Identity, Gender Roles, and Cyberbullying Among Thai Adolescent Girls. in *The Social Science and Health Academic Conference*, Mahidol University, Bangkok.
- Chadwick, S. (2014). *Impacts of Cyberbullying, Building Social and Emotional Resilience in Schools*. New York: Springer Education.

- Charoenwanich, S. (2017). Cyber Bullying: Impacts and Preventions in Adolescents. *Journal of Science and Technology*, 25(4), 639-648. [in Thai]
- Department of Mental Health. (2002). *Mental health screening form*. Nonthaburi: Department of Mental Health.
- Duangphet, B. (2016). *Online threats to higher education students in Chiang Mai Province*. Retrieved from http://mdc.library.mju.ac.th/thesis/2561/baramet_doungpet/fulltext.pdf. [in Thai]
- Internet Foundation for the Development of Thailand. (2020). *The Survey of Thai Children and Cyber threats 2020*. Bangkok: XL Imaging Company Limited.
- K@POOK. (2018). *Cyberbullying (The persecution via online channel can easily harm internet users!)*. Retrieved from <https://health.kapook.com/view150050.html>.
- Lhaothong, N. (2018). *Creating educational research tools*. (2nd ed). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Lerdtruttamrongkul, W. (2021). Cyberbullying of Junior high school : Bullying, Problem-Solving, and Risky Behaviors" Cyberbullying among Secondary School Students: Prevalence, Problem-solving and Risk Behaviors. *Academic Journal and Research of Northeastern Regional University*, 11(1), 275-289. [in Thai]
- Li, Q. (2007). *Bullying in the new playground: Research into cyberbullying and cyber victimisation*. *Australasian Society for Computers in Learning in Tertiary Education*, 23(4), 446-50.
- Nasywa, N., Tentama, F., and Mujidin, M. (2020). Testing the Validity and Reliability of the Cyber Bullying Scale. *American Research Journal of Humanities Social Science (ARJHSS)*, 3(6), 132-142.
- Phophrueksanan, N. (2008). *Research methods*. Bangkok: S. Asia Press (1989) Company Limited. [in Thai]
- Praratkul, C. (2009). *Measurement techniques*. Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Raksakiattisak, S. (1996). *Statistical data analysis with SPSS*. Bangkok: Srinakharinwirot University. [in Thai]
- Saiyot, L., and Saiyot A. (2000). *Learning measurement techniques*. Bangkok: Children's Club. [in Thai]
- Sittichai, R. (2019). *Teenager's Cyberbullying Behavior*. Bangkok: Chulalongkorn University Publisher.
- Sittichai, R., and Tutkua, T. (2017). Cyberbullying behavior of youth in three southern border provinces. *Journal of Academic Resources Prince of Songkla University*, 28(1), 86-99. [in Thai]
- Srisawat, S., Langka, W., Boriboon, K., and Saenubul, K. (2018). A Development of Bullying Prevention in School Model. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(1), 3653-3667. [in Thai]
- Surat, P. (2018). Causes and consequences related to cyberbullying: A case study of Thai youth who were bullied. *Academic journal Suvarnabhumi Institute of Technology*, 260-273. [in Thai]
- Wanichbancha, K. (2011). *Statistics for research*. (6th ed). Bangkok: Thammasan Company Limited.
- Weber, N. L., and Pelfrey, J. (2014). *Cyberbullying Causes, Consequences, and Coping Strategies*. New York : LFB Scholarly Publishing LLC.